

mo Kõõlleks Wäekaubas Tõ; mo Palkes
gi on selge. Wata, mo Tunnistusmees
on Taewas, kes ülleweel kõrges mulle Tun-
nistust annab. Mo Eõbrad on minno
Pilkajad; minno Silm joseb Wet Zum-
mala pole, et ta mo waese Mehhe Asjad
selgeks teeks ennese jures; sest need pistsut
Aaastad sawad otsa, ja ma lähhen sedda
Teed, mis ma ennem taggasi ei tulle. Mo
Waim on ärrarikkutud, mo Pärwad on
mõdalainud, mo Mõtted on laiale kistud.
Ehk ma ka otaksin weel, siis on Haud om-
meti mo kooda, senna saan ma Asset teh-
ha, sepärrast hüan ma Haua Luks om-
ma's Issaks, ja Usfid omma's Emmaks
ja Deks.

S. 366. Pildad, Sua Maalt, hakkas
jälle omma endist Kõnnet räkima (S. 355.),
sedda Kõnnet, et keik se Riist Jibil selge
ta kurja Teggude Palk ja nuhtlus olleks;
ta ütles: Wist kustutakse Dõlattel nende
Wal

Walgus ärra, ja nende Tulloke ei paista
ennam; sel Dõlal saab Walgus pimmes-
daks temma Majas, ja temma Nou jättab
tedda mahha —, ja Mõrtsukale saab
Woimus temma peäle. Surma esimen-
ne Poeg (ehk Haigus) sõõb temma Lufon-
did ärra, ja temma Maia peält kistakse
ärra sedda, mis peäle ta lodab —. Tem-
ma Mällestus saab hukka Ma peält, ja
temmal ei olle Nimme Ulitsa peäl; temmal
ep olle Poega egga Lapse Last omma Nahwa
seas, ja ükski ei jä temmal jälle ta Ella-
mise Paika. Misuggune on selle Järg,
kes Kõrwerust teeb, ja kes Zummalat ei
tunne.

S. 367. Se willets Jjob wastas: kui
kaua kurwastate teie mo Hinge, ja rõhhu-
te mind mahha omma Sannadega! Teie
tete mulle Häbbi jo kümme korda, ja teie
isfe ei häbbene koggonist mitte —. Kui
ma ka tõeste olleksin efsinud, siis jääks mo
effi-